

DINGSDAG, 28 DECEMBER.

AMSTERDAM, 27 December.

Déze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5,00; voor de binnelanden f 6,00; franko door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau derz. COURANT.

De groothertogelijke Badensche regering is bevreesd voor discussie. Zij wil wel toelaten, o ja, dat de maatregelen, door haar tegen de godsdienstvrijheid genomen, aan haar standpunt besproken en toegelicht en verdedigd worden; maar dat het gedrag van den heldhaftigen grijsaart, die aan het hoofd staat van de Bovenrijnsche Kerkprovincie, maar dat het gedrag van die papen, die tegenover de willekeur der bureaucratie pal staan, zoo het beilijg en eenmaal door de Badensche regering erkende regt der Kerk, door de pers verdedigd wordt, dat kan zij niet dulden en van daar dan ook dat zij rusteloos in de weer is om aan alle stemmen, die opgaan tegen de wreking van hare handelwijze, den toegang af te sluiten tot de bevolking van het Groothertogdom. Geen katholiek, liad worde toegelaten, geen protestantsch blad, zodat het gewaagde spel, door de Badensche regering gespeeld, dwars afkeuren; voor de bladen, die in het Groothertogdom zelf verschijnen, is alle vrijheid opgeheven om de hangende kwestie in een anderen zin te bespreken dan in dien van het staatsabsolutisme. De regering, rohet, is doodziek; vleit zich met de hoop van dien ten gevolge de basis der in geschil zijnde zaken bij het badensche volk te verduisteren en het alzo voor zich te zullen winnen.

De Badensche regering vleit zich met een ijdele hoop. Wordt aan de pers het zwijgen opgelegd — de regering zal de moedige priesterschap van het diocesis Freiburg niet tot zwijgen kunnen dwingen, en zij zullen herder tot spreken opgewekt en gewaagd. Zijde door de Hoogwaardige geestelijken in het navolgend schrijven: „Wij Hermann van Vicari, door Gods goedheid en de genade van den Heiligen Apostolischen Stoel, Aartsbischop van Freiburg enz. enz.

Aan de Hoogwaardige Dekenaten van het Aartsdiocesis Freiburg, Badisch gedeelte — zenden wij, ter onverwijde mededeeling aan de geestelijken van het kapittel, het volgende mandement: „De Hoogwaardige geestelijken heeft door gemoedelijke, vrijwillige voltrekking onzer opperherdelijke bevelen, bijzonderlijk door de afkondiging van den Herderlijken Brief dd. 11 der vorige maand, voor het oog van God en de wereld een verheven voorbeeld gegeven der kracht van ons geloof, het hartstogtelijke en trouw van ons hart, het vaderlijk geroepen dat wij in de Hoogwaardige geestelijken stellen, volkomen gretvaardigd. Derhalve wenden wij, onze nogmaals met vol vertrouwen tot de pastoors van het Aartsdiocesis hen gelastende: dat zij zoodra mogelijk, gedurende vier achter elkander volgende Zondagen, in de predikatie de brieven van het Episcopaat en de bestaande oneensheid, gestatigd door de bisschoppelijke verkonden en den Herderlijken Brief van den 11 den vorige maand, den geloovigen bevestigend verklaren zullen.

„Ieder elke predikatie kan met het evangelie in verband gebracht een gedeelte der eischen, met bedaardheid, zonder hartstogtelijkheid, en voor allen verstaanbaar behandeld en de verschillende daartegen opgeworpen bestrijdingen wederlegd worden. De Hoogwaardige geestelijken zullen de te dez. zake gehouden predikatie na verloop van een bepaalden tijd naar ons ordinariaat overleggen. Dit ons bevel wordt noodzakelijk vermits, opdat in de plaats hebbende omstandigheden de geloovigen eedig en alomd. door het levendige woord op den kansel verkondigd, behoorlijk onderwezen en voor de inblazingen der vijanden en der heilige Kerk beschermd mogen worden. Onz. geestelijken zullen, wat wij niet vertrouwen van hen hopen en gelooven thans als vaders, het heiligdom bewaren, opdat niet terwijl de menschen slapen, de vijand komte en onkruid zaaije. Wij maken van deze gelijkaardigheid gebruik om aan onze Hoogwaardige Geestelijken de verzekering te geven, dat het Bovenrijnsche Episcopaat niets anders dan de herstelling van het koninkrijk nagebedt, en dat bij het vervullen van prebenden en het uitschrijven van den kerkelijken tucht, de gewone regels gevolgd worden, alsmede dat de regten der priesters en pastoors even stipt worden gehandhaafd als de bisschoppelijke.

schoppelijke. Wij voegen deze aanmerking hierbij ter geruststelling van sommigen, die, gelijk ons berigt wordt, de Wees hebben te kennen gegeven, dat ten gevolge der begeerde vrijheid en zelfstandigheid der Kerk, de pastoors in de gesteldheid der zoogenoemde succursaal-pastoors zouden kunnen komen, waaraan volstrekt niet gedacht wordt. Binnen zes weken wachten wij het berigt der volvoering van dit bevel door de Dekenaten.

Freiburg,
14 December 1853.

Hermann
Aartsbischop.

De Nederlander maakt ons opmerkzaam, dat de heer van Bosse eene sentenbelasting heeft voorgedragen, en dat wij alzo geen regt hebben om van den heer Groen te vorderen, dat hij van den heer van Bosse geen rentebelasting vreesde. Het is billijk, dat de heer van Bosse heeft eene rentebelasting voorgedragen, die wij getracht hebben te verdedigen tegen de lasterlijke aanvallen van de „vrienden“, welke vrienden de voordragt behandeld hebben gelijk zij het voorstel der negen hebben bejegend, dat is door vanijne insinuatien, door valsche beschuldigingen en door hatelijkheden. Wij hopen dat vroeg of laat hetzij de heer van Bosse, hetzij een ander dat voorstel zal kunnen hernemen tot vervanging van sommige akcijzen, die ondragelijk worden, al moge de heer van Goltstein ze vereenzelvigd noemen met de natie, als ware ons volk slechts een bijeenraapsel van akcijzen-betalers. Maar de heer Groen heeft geen regt om den heer van Bosse, gelijk hij dat valschelijk gedaan heeft, te beschuldigen van lasterlijke ontverwerping wil van geheel ons akcijzenstelsel, dat is van de zijde van den heer Groen geweest eene van die onteerende behandelingen, die de jongste bearaadslagingen hebben gemaakt tot een parlementaire ergernis, waarin men van de zijde der bestrijders meer heeft geschermd met personaliteiten en hartstogtelijke beschuldigingen dan met bondige redenen. Als de oppositie in de pers den toon wilde aannemen, die door de ministerieelen in het parlement is aangeslagen, als de dagbladen met ter zijdestelling van reueueering alleen personaliteiten en hartstogtelijke drijven wilden opzetten, gelijk zulke de ministerieelen gedaan hebben onder de leiding der vrienden; waar zou dat heen? Waar toe dat leiden zou? Onvermijdelijk en binnen een zeer kort tijdsperk tot de afschaffing van schier de meeste akcijzen, tot invoering van eene senten en inkomstbelasting en tot den val van velen die in de Kamer gekomen zijn door de bisschops-quastie en er door de akcijzen-quastie wederom zouden verdwijnen. Maar gelijk de oppositie in de Kamer getoond heeft waardigheid en waarheid lief te hebben; zoo ook vertrouwen wij, dat de oppositie in de pers een voorbeeld zal geven van gematigdheid en bezadigdheid, en het aan de zoogenoemde anti-revolutionnaire en behoudende pers zal overlaten om revolutionnaire toonen aan te slaan.

Behalve het bestaande libel, dat daar wekelijks het licht ziet, verschijnt te Tiel nog een tweede Weekblad, dat ook, naar bekend is, onder de leiding staat van den generalismus der geheime genootschappen en mede-hoofdbestuurder van den Metalen Kruis, den heer van Dam van Isselt. De Grondwet heeft reeds eenige der woorden gereleveerd, waarin dat Tielsche Weekblad zijne gemoedsstemming bloot legt, ter gelegenheid van de discussie over de wetsvoordragt der negen. Te regt zegt de Grondwet, dat ontembare, afzigtelijke hartstogt daarin doorstraalt, en dat het Weekblad alleen door vrees voor straf weethouden wordt straattaal te doen hooren. Door woorden als de volgende wordt een zoodanig bordeel wel gemotiveerd.

„O, dus schreef het Weekblad, dat er eens geen Code Penal bestond en geene wet op de vrijheid van drukpers! O dat wij eens licht mogten geven aan ons gemoed, wanneer wij schrijven over die helden in de Tweede Kamer, die dagelijks zich meer en meer onmaskeren, wat zouden wij stichtelijke vertoopen kunnen leveren!

„Zou er dan wel fraaf uitzien in ons land, wanneer die verzuchting naar bandeloosheid vervuld kon worden.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor grootte letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

De taal, welke eene zekere pers gewoon is te spreken, plaatst haar nu reeds op eene lijn met wat de pers in het jaar 1848, in naburige landen, meest afschuwelijks en meest verachtelijks opleverde. En dan heet het nog dat zij zich inhoudt! Werd die zekere pers eens niet in toom gehouden door het Code Penal en de wet op de drukpers en mogt zij naar hartelust huishouden, — zij zou op nieuw het bewijs leveren van wat het April-rimoor reeds aan het licht heeft gebracht, dat er pennevoerders in Nederland zijn, door welken de laaghartigste en de verfoetselijkste uitspattingen van de buitenslandsche pers in de schaduw gesteld worden.

Doch welke moraal zulke papierbekladders er toch wel op mogen nahouden? Kan hunne moraal eene andere zijn dan die van zulke rampzaligen, die zich alles geoorloofd achten, mits zij maar buiten aanraking blijven met het strafwetboek, en die zich zonder bezwaar aan de grootste euveldeeden zouden schuldig maken, werden zij daarvan niet weerhouden door de vrees voor de Justitie? Eene andere moraal blijkt hun onbekend te zijn. Maar is het dan zonder reden dat men met bezorgdheid het oog slaat op de toekomst van ons land? Men, die zich alles geoorloofd achten en die tot alles bereid zijn, houdt niets terag dan de teugel der burgerlijke wet: de geschiedenis der laatste zestig jaren is daar om te leeren, hoe gemakkelijk die teugel, onder zekere omstandigheden, als spinnag verbroken wordt!

Men schrijft ons uit 's Gravenhage:

„Hijner de Redakteur!

„Gedroom aan mijne gewoonte, heb ik ook gedurd de bearaadslaging over het voorstel der negen leden, met aandacht gevolgd wat er zoo al bij die gelegenheid in de Tweede Kamer van de Staten-Generaal is gezegd geworden, en ik heb mij zelven van harte geluk gewenscht, dat onze staatkundige instellingen aan ieder staatsburger het regt geven, om bij de debatten tegenwoordig te zijn; want deze laatste vooraf hebben mij ruime gelegenheid verschaft, om veel wetenswaardig op te doen: vooral menschenkennis; daarvoor was de school bij uitnemendheid geschikt.

„Het zal u weligt niet onangenaam zijn, indien ik u een kort verslag van mijne bevinding doe toekomen.

„Onmiddellijk ga ik ter zake.

„De Kamer was volgens mijn oordeel gesplitst in drie fractiën.

„Eerstens. De leden die van oordeel waren, dat ons stelsel van belastingen is een schoon, volmaakt geheel, bijgevolg, heerlijk werkend, in verband met den toestand van het Nederlandische volk, zoo wel als met het oog op het buitenland. Het spreekt van zelf dat deze leden, die blijken gaven van bijzonder op de hoogte van onzen tijd te zijn, en die de materiele belangen der natie op eene buitengewone wijze ter harte namen, zich gestoord achtten in hunne zalige rust, toen het lastig brandertje, door de negen verteenwoordigers in het midden der vergadering gebracht, in discussie moest komen. Duidelijk is het evenzeer, dat die goede duitse wetsche lieden nooit zouden toestaan, dat de hand werd gelegd aan eene verandering in dat overbetelrijke stelsel van belastingen, hetwelk overigens niemand drukt, en waarvan een deel, de akcijzen, zoo als de minister van Financien zich uitliet, in Nederland langer niet had verkregen.

„De tweede fractie, meer talrijk dan de eerste, bestond uit hen die toegaven, dat er wijziging noodzakelijk was; die zelfs zoo verre zijn gegaan, van te beweren, dat er op dit oogenblik onoverredigheid aanwezig is. Ik was verbaasd soms uit den mond der sprekers te vernemen, dat het dragen van de lasten, hier te lande, niet behoorlijk is verdeeld, en dat de min gegoeden te veel, de meer gegoeden daarentegen te weinig betalen. Deze leden waren echter zeer verdedd als het er op aan kwam, handen aan het werk te slaan, dit kwam thans duidelijker uit, dan ooit vroeger het geval was. In den volsten zin der woorden: zooveel hoorden zooveel zinnen! En terwijl ik rustig aan mijn gedachten den vrijen teugel liet, konde ik het gevoel niet bedwingen, dat onwillekeurig zich van mij meester maakte.

„Het geduld, o volk! zoo dacht ik bij mij zelve; indien ge van deze vertegenwoordigers verbetering in het lot verwacht, wees dan maar getroost, want gij zult lang wachten; men zal alles laten zoo als het bestaat, omdat men het niet eens kan worden omtrent hetgeen u verbetering moet aanbrengen. Een wissel op tijd. Ja, veel vertrouwen in deze regering (die eigenlijk niets beloofd heeft. (1) Ziedaar wat men heeft te wachten, als deze fraktie alleen werkt.

„Het derde gedeelte der leden waarvan ik sprak, bestaat uit een rond cijfer van 26. Deze verlangen, het koste wat het wil, om die verbeteringen in het bestaande belastingstelsel te brengen, welk een overtuiging hun heeft doen zien, dat er noodzakelijk in moeten gebracht worden. Zij weten onderlinge geschillen omtrent den voorrang van deze of gene belasting op te offeren aan het algemeen belang, en zij zijn het dus, die op den duur de hulp moeten verliezen.

„Het 26 tal heeft ten doel gestaan, aan menige bespreking en verdenking. Ja zelfs van de zijde der regering zijn ze in dat opzigt niet gespaard gebleven. Ik meen, dat het de Heer van Hall was, die zijdelings van onderlinge oppositie durfde spreken; maar ik dacht bij mij zelve, toen een der voorstellers die de loyale indirekte insinuaties besprak: „Waarom zulks gedaan? Gij behoeft niet op te komen tegen dergelijke taal. Het spreekwoord geldt hier immers ook: Zoo de waard is, vertrouwt hij zijne gasten.”

„Getroffen was ik, Mijnheer de Redakteur, door de bondige afdoende redenen vooral van de heeren van Bosse, Thorbecke, van Hoëvell, de Man en anderen, die regt voor de vuist gesproken hebben. Eerst nu heb ik een goede gelegenheid gehad om te zien, hoe eenvoudig de waarheid is; hoe ingewikkeld daarentegen de versprekendste redenaar wordt, als hij argumenten zoekt om te bewijzen datgene, wat het eenvoudig gezond oordeel verwerpt. Zelden, geloof ik, kwam dit beter uit, dan toen de heer de Kempenaer sprak. „Wat al bloemen wat al beelden! en toch was zijne taal koud als steen, doch overtuigde hij niemand. Het was bittere ironie, zulk een redenaar te hooren gewagen van bespotting, toen hij zijne hoorders bij een vrouw bracht, die behoefte had aan voedsel. Vleesch, zoo sprak hij, dat verlangt ze niet? Ik beefde op mijne plaats, toen die klanken tot mij kwamen. Nooit zal ik vergeten den indruk, die deze redevoering op mij gemaakt heeft. Voegt het hem zoo te spreken, die overloopt van vonds, heeft? Is hij zijn verleden vergeten? Weet die afgevaardigde niet meer, dat ook hij eens een voorstel deed tot verandering der Grondwet? mag hij de voorstellers dezer wet tot afschaffing van belastingen, die hun regt in de Grondwet geschreven vinden beschuldigen, dat ze op de stoelen der regering onderzitten? Maar, het doel wettigt de middelen. Die leer is door sommigen maar al te zeer in de praktijk gebracht.

„De voorstellers, en zij die daaraan hunne stem hebben gegeven, zijn niet verslagen, door een achttienjarig verlies. Neen, zoo dacht ik, toen ik daarheen ging: als tot schouw gezeten was, de atmosfeer van linkscheur en zal eens wat gezuiverd worden, de natie eens door het April guano, misleid, zal zich met den nevel ontrukken: en zij, die thans een poging deden in het belang des volks, in het belang hunner minderen, zij zullen niet rusten voor ze hun doel bereikt hebben. — Er zal een tijd komen, waarop de minister van Financien reken-schap zal hebben af te leggen van de woorden, welke hij sprak, toen hij u piederu man gebragt was; woorden, welke hij getracht heeft later weder te verzwakken: „Ik zal met beide handen de eerste gelatenheid aangriffen, om in het belastingstelsel nooddoende verandering te brengen. Dan zal het oogenblik daar zijn om te zien, of onder de tweede categorie van minderen welke ik u beschreef, zich eenige mannen bevinden zelfstandig en krachtig genoeg om het cijfer van 26 tot een meerderheid aan te brengen. Barmhertig kan ik de geëerde vertegenwoordigers niet genoemd, maar maarthinnere redevoeringen te beoelene, want het mij voor, dat het vergeschiet getal wel zal vinden zijn. (2)

„Thans nog een woordje over de politieke kwestie, door de regering ook vooral zeer voorop gezet. Dat was eigenlijk het schrikbeeld, maar mede de goede volgzame leden der tweede categorie binnenslijns moesten gehonden worden. Het Ministerie zal aftreden! Het geval is bewijst, staat voor de deur!! Protestant ziet toe!! Onwillekeurig konde ik zekeren laichlust niet bedwingen, toen ik afdoende wettig bespottelijke vrees al niet, het nuchter en ernstig bescheiden.

„Intusschen heb ik het aken. Mijnheer de Redakteur, dat het voorstel der 9 Leden is verworpen, niet om het voorstel zelf, maar om redenen daar buiten gelegen. Of dat spijt u met de belangen, met de diepste belangen des volks, ik laat zulks aan uw oordeel over. Ik voor mij vermeen dat er geen grooter, geen onedeler spel mogelijk is.”

Men schrijft ons uit Rotterdam, op Kerstmacht:

„Alle katholieke kerken zijn geopend om de geloovigen te ontvangen, die dan ook van alle zijden toesnellen. Men moet den Kerstmacht in de kerk doorgebragt hebben, wil men getuige zijn van den H. Godsdienszin die de geloovigen bezielt. Hij, die in dezen nacht geboren werd, wordt in dit plechtig oogenblik door ieder om het eerst in zijne nederige kribbe aangebeden. Ik had mij ook tot dat einde naar de Lieve Vrouwekerk begeven, waar de Kerstmis te half zes ure zoude aanvangen. Met de grootste moeite bekwaam ik eindelijk een plaats, daar de kerk met geloovigen reeds opgevuld was. Daar verschijnt de priester aan het altaar en te gelijk wordt door een kinder-choor een heerlijk loflied aangeheven.

„Sedert kort namelijk bestaat er een inrigting van R. K. jongens hier ter stede, met het doel om kerk-zang en kerkmuziek aan te leeren. Het was nu dit choor, dat gedurende de eerste H. Mis zoude zingen. De eerste driestemmige Mis van den heer v. Bree werd met een juistheid uitgevoerd, die men van zulk een jeugdige in-rigting niet zoude verwacht hebben. En toen eindelijk gedurende de stille missen door enkele kinderstemmen eenige der oude Kerstliederen, verzameld door den heer Alberdingk Thijm, werden aangeheven, toen ging het alle beschrijving te boven; de indruk was eerbiedwekkend en bij verschillende gelovigen welden tranen in de oogen. Een ieder moest uitroepen: O kindergezang! en dat in dezen heiligen nacht is heerlijk schoon! Moge deze jeugdige spruit bij de Katholieken ondersteuning vinden, opdat er alzoo een goede degelijke boom uit opwasse, opdat er naast zoovele protestantsche zangscholen hier ter stede een katholieke zangschool ontsta, opdat daardoor ons heilige kerkgezag meer en meer beoefend worde en ze alzoo de geloovigen moge stichten en versterken.

„B.”

Men leest in de Grondwet:

„De heer van Bosse deed, in zijne merkwaardige rede van den 20sten, o. a. de volgende, schijnbaar eenvoudige vraag: „Waarom is in de Staats-Courant nog niet verschenen het maandelijksch overzicht van de ophrengst der belastingen? Dit geschiedt doorgaans uiterlijk den 17den van elke maand. Het is heden reeds de 20ste, en nog zien wij niets gepubliceerd. Is het besloten water daarvan de oorzaak?”

„De minister van Financien heeft geen antwoord op deze vraag gegeven.

„Wij zullen dat antwoord thans geven.

„Het maandelijksche overzicht is heden in de Staats-Courant verschenen een dag, na de verwerping van het voorstel der negen leden. Wij geven het, bij uit-zondering, in zijn geheel, aan onze lezers; en wellicht zal men tot het verinooden komen, dat de mededeeling van deze opgave vertraagd kan zijn, om niet in de Staats-Courant gelijktijdig te weerspreken de ongunstige schildering, die in de Kamer van de uitkomst der begrotingen is gegeven.

„Uit het overzicht blijkt toch, dat reeds over de 11 maanden van dit jaar de schatkist 1,114,285,201 meer heeft ontvangen dan in de 11 maanden van 1852; en dat de belastingen nu reeds 2,839,062,75 meer hebben bedragen; dan de raming was!!

„Dat komt nog al anders uit, dan de ruim 3 tonnen gouds, die de minister van Financien voorstelde als het batig slot over 1854 te zullen zijn, en dan de te korten, die zelfs in het verschiep werden voorgespiegeld!

„De opgave van het departement van financien toont aan, hoe kunstig in de kinder de minister van Financien, waar de tegenovergestelde rigting, cijfers heeft gegroeped.

Men leest in het Handelsblad onder de rubriek: Ingezonden stukken:

DUINWATER.

„Sedert eenige dagen vermelden de dagbladen het toenemend debiet van het duinwater buiten de Willemspoort, en de Amsterdamsche Courant (*) vindt daardoor gelegenheid, om niet alleen de maatschappij der Water-leiding lof toe te zwaaien, maar zelfs de „hoogere autoriteit“ hulde te brengen voor de onbekrompenheid, om te vergunnen, dat het water verkocht wordt. Op deze wijze kan men wel altijd reden vinden, om de wijsheid der Lands- of Stadsvaders te aanbidden, als zelfs de onbekrompenheid voor de burgerij om zich van water te voorzien als een onbekrompenheid in de „hoogere autoriteit“ wordt vereerd.

„De stedelijke regering heeft in den loop van dit jaar den overvloed gewoerd uit vrees voor gebrek, door aan

de maatschappij het verkrijgbaar stellen van het water binnen de stad voorloopig te verbieden; en nu het gebrek zich nijpend laat gevoelen, wordt het als wijsheid geroemd, dat de „hoogere autoriteit“ niet ook verbiedt, dat de burgers het water buiten de poort gaan halen.

„Het is laffe vleierij, zoo iets te durven schrijven, of ystregame domheid, die het nadeel heeft het goede te verhinderen. Want wanneer, in plaats van de lofrop-pet te blazen bij de dwaasheden der regering, dageliks doot de pers gewezen werd op het onbetamelijke, het ongeoorloofde, het goddelooze hadden wij bijna gezegd om nog slechts eenige de minste bepeking in den weg te stellen ter verkrijging van een der allernoodzakelijkste levensbehoeften, die met volle stroomen wordt aangeboden, voorzeker zou de regering reeds lang hebben ingezien, dat om gebrek te verhoeden niets beter is dan den overvloed toe te laten. In plaats van een halven maatregel zou het duinwater in die gedeelten der stad, waar de huizen reeds liggen, overal verkrijgbaar zijn, en in plaats van 18000 emmers, zou gemakkelijk een 10- of 20-voudig debiet kunnen zijn bereikt, zonder de enorme moeite, die nu nog moet worden aangewend.

„De Amsterdamsche Courant noemt het water goedkoop, dat de Maatschappij aflevert; en ofschoon één cent per emmer niet veel schijnt, is toch in waarheid de prijs van water in Amsterdam, dank der regering, bovenmate duur, want die prijs is nog altijd (met eenig verschil in verschillende buurten) tusschen 5—12 Centen per zoogenaamden gang, die uit twee kleine emmers bestaat. De aard der zaak brengt die duurte mede; de inrigting buiten de Willemspoort laat slechts toe, dat een beperkt getal personen te gelijk geholpen wordt; daardoor heeft een ontzettend tijdverlies plaats, dat vergoed moet worden aan hen, die het water weer verkoopen; bovendien moeten de koopers vergoeding geven voor het verveer over zulk een afstand. Voor hen, die het water voor eigen gebruik zelf halen, is het verlies aan tijd (en dus ook aan geldswaarde) hetzelfde; — en wanneer men de middenprijs van het water binnen de stad 8 cents per gang of 4 cents per emmer aanneemt, dan ondergat een massa van 18.000 emmers een prijsverhoging door tijdverlies van 1450 daags; een noodeloze verspilling, die dagelijks van Amstels ingezetenen gevergd wordt door die geroemde onbekrompenheid der „hoogere autoriteit“.

„Wij wenschen van harte, dat hetgeen de Amsterdamsche Courant als redene van zelfverrekenheid voor de „hoogere autoriteit“ wil doen gelden, bijhamelen tot grietend verwijt moge worden, opdat zij alle hinder-nissen des onhouwen, en aan de maatschappij der water-leiding niet langer worde belet op elke wijze het debiet te vergemakkelijken.

„Eene laatste opmerking; geldt die maatschappij zelve. Zij is echter minder een verwijt dan een vraag. Wij vragen dan of onder de bestaande omstandigheid door de maatschappij nog wel al alles gedaan is, warden verkoop kan bevorderen?

„Eindelijk, waarom mogt hij een dringende behoefte als de bestaande, niet op Zondag water worden afgehaald?

Als een bijdrage tot waardering van het April-pe-tonnement diene het volgende uit den Noord-Nederlanden.

„De Fakkel en de Morgenster nemen het den onien-den kwalijk, dat zij bij het Amsterdamsche kerkrumor als naar gewoonte gasthuismannetjes en gealimenterden adressen hebben laten teekenen tegen de beroeping van Dr. Meijboom; adressen zeggen wij, want naar omme een goede bron verzekerd is, zijn er 27 adressen, be-vattende 500 namen ingeleverd, doch zijn er onder die namen eenige die op alle 27 adressen voorkomen. Dit een artikel in de Fakkel van den 2e dezer blijkt, dat de onderwijzer eener school voor haveloos kinderen de ouders der kinderen opmerkzaam heeft gemaakt op de groote voordragten, aan te heurt gevallen en heb op de betuiging „dat zij daarvoor ook zeer erkentelijk wa-ren“ heeft te verslaan gegeven, dat zij van hante dank-baarheid wel het best konden doen, blijkend door op de adressen te teekenen. „Dit vele“ zegt de Fakkel, „dat dit een staalje genoeg wezen om te doen zien hoe trouw de vrienden gebleven zijn aan den regel der jezuïten; „Het doel heiligt de middelen.”

„De Morgenster relateert, dat zich op die adressen een aantal schier onleesbare handteekeningen bevinden! „Er is aantekening van gehouden, daar men vermoedt, dat er zich gealimenterden onder die formidabelheids en heldinnen bevinden.

„Een van de vrienden“ tracht in de Nederlanden van 19 dezer de zaak te verdedigen; dank overgeleide daadzaken niet meer te ontkennen, zijne „woord die dan ook, ofschoon schoorvoetende erkent, dat hij niet Wij keuren diergelijk misbruik van het gebruik van titie hoogelijk af, maar nu niet meer dan in de april; 23 toen men dezelfde en nog ergere kwasten heeft gebragt, om een aantal namen op de adressen tegen de bisschoppen, of liever tegen het ministerie Thorbecke te erlangen; ook toen van het „het doel heiligt de mid-delen“ maar het waken niet alleen de „vrienden“ die destijds dat beginsel hielden. Ziedaar hoe Morgenster en Fakkel in de vrienden ver

oordeelen, wat zij zeiden met de vrienden tegen de katholieken gedaan hebben. De ongerechtigheid beliegt zich zeiven. Wij mochten niet nalaten uit de eigen woorden der schuldigen die erkenenis op te nemen.

Men schrijft ons het volgende, dat uit plaatsgebrek niet vroeger is kunnen worden opgenomen:

MAASTRICHT, 20 Nov. Onze stadsregering heeft een vergadering gedaan, om de geschieden tot een hizon-
dere gezindheid behoorende aan haar bestuur te onder-
werpen.

2. Wij hebben ons daartegen verzet.

Men wilde beginnen met het geslacht, bestemd om vader- of moederloze kinderen van de R. K. goddiensdienst kleeding, voeding en onderwijs te geven. 31-09-1914

Wij beropen ons op art. 20 van het besluit des
Souvereinen Vorst, dd. 31 D. 1814, krachtens welk
art. aan de bijzondere gezindheid werden teruggegeven
de goederen, welke vóór de Fransche omwenteling
aan de bijzondere gezindheid hadden behoord.

» Nu staat verder in dat besluit, dat deze gestichten van bijzondere gezindheden zullen bestaand worden op die wijze, als het bij elke gezindheid het geschikt geoordeeld wordt of te voren gebruikelijk was.

2. De ROK-gezindheid wordt vertegenwoordigd in elk
diocees door den Bisschop; in elke parochie door den
pastoor, namens den Bisschop.

Te Maastricht zijn vier parochiën; aldus wordt te Maastricht de R. K. gerintheid vertegenwoordigd door de vier pastoren der vier parochiën, namens den Bisschop, de vertegenwoordiger van al de parochiën in het diocess.

» Het besluit des Souvereinen Vorst, dd. 31 Dec. 1814, is, 1840, te vinden in de provinciale bladen van Noord-Brabant. Het is van toepassing voor Noord-Brabant, Zeeland, enz.

„Bij de voordragt van het wett. omtrent het armbestuur in Nederland geloof ik, dat het niet ondienstig zijn zal de Katholieken daarop attent te maken.“

„Want daar alles, wat de R. K. gezindheid aanbe-
laagt, geregeld is door het kanoniek regt, en het ka-
noniek regt den Bisschop aanstelt, Super-Intendent

over de godshuizen van B. K. richting y, zoo zoude de wet omtrent het ambestuur der regian, der. katholieke Kerk aantasten, vanwege zij aan de gemeentebesturen het recht en de magt gaf om de bestuurders der B. K. godshuizen te kiezen.

Ik veracht de over deze aangelegenheid eens breedvoerige uiteenzetting, mocht plaats nemen in een onzer katholieke bladen of tijdschriften. Reeds heeft de *Gazette de la Meuse* de verkeerde poging van het gemeentebestuur van Maastricht te bestriden en de Grondwet maakt gewag van het ontstaan dierlijke

» Het is een stuk van het hoogste gewigt voor wat het beginsel aangaat. » Het is een gemeente. Bestuur, hetwelk volgens de te

genwoordige staatkunde geen Godsdiensat heeft, het regt om de Regenten der Godshuizen te benoemen tot bijzondere gezindheden behorende, dan kan het gemeentebestuur Roomsche Katholiken benoemen als regenten over Roomsche Katholieke Wershuizen of Godshuizen.

Wij zouden dan in de Godshuizen het stiel der gemengde scholen terugvinden. Men zoude de Protestantsche weeskinderen kunnen plaatsen bij de R. K. weeskinderen. Het zoude dan niet meer zijn het onderwijs zonder Godsdienst; maar de geheele opvoeding zonder Godsdienst.

» En zoo iets is niet herenschimmig ; maar wij vinden in de statistique du Département de la Meuse Inférieure par le citoyen Lavenne, ingénieur des Ponts et Chaussées, approuvée pour être présentée au ministre de l'Intérieur, par le Citoyen Loysel, Préfet, Membre de l'Institut National het navolgende :

» Hospice des Orphelins à Maastricht."

Cet établissement a été divisé, jusqu'ici, en deux maisons, dont une comprend les Orphelins protestants et l'autre, les Orphelins, Catholiques-Romains. L'ADMINISTRATION SE PROPOSE DE LES RÉUNIR BIENTÔT."

Dezer dagen heeft men vernomen, dat Engeltje van der Vlies, bijgenaamd het wonder van Pijnacker, is gestorven, en daarbij werd herinnerd, sedert hoe lang de overledene, spijns (gech, idrank, gebruint: had, en het be- droeg 20 à 30 jaren, op een 10tal jaren komt het niet aan, daar het wonder veel grooter zijt. Als het 20 of meer jaren had voortgeduurd. Jammer, dat de dood de Illusie zoo wreed moest komen verstoren. De provinciale geneeskundige commissie van Zuid-Holland, en zijderende te, te Sgragenhage, heeft het verzoek om het geslacht, door dat Engeltje van der Vlies beregt, werd besteld, en dus de zaak alijd, deijtelijker zou zijn, aif te maken geweest, eene deputatie uit haar midden naar Pijnacker af te vaardigen, om de zaak bepaaldelijk te onderzoeken. En de mislag was dat onderzoek te geen- ander geweest dan dat, hetwelk velen bij het leven der overledene hadden vermoed, te weten, dat het eene loutere hegoocheling is geweest, dat Engeltje van der

Vlies, wel degelijk gegeten en gedronken heeft tot in de laatste dagen vóór haar overlijden, en dat het wel ligt juist daarom geweest is, dat zij zich hield of zij niet at of dronk. Wel behoorde zij niet tot de zwaarlijvigsten; daar haar stoffelijk overschot, volgens bevinding der genees- en heekkundigen, die alles *in loco* hebben onderzocht, maar 26 pond woog, en is het mogelijk dat zij geene copieuse diners hield, doch de hoofdzak, welke steeds verslacht was voorgekomen, de oothouding van alle voedsel en drank jaren lang, dat wonder, het is gebleken, dat de zaak verdient, het wonder geen wonder was.

Men verneemt dat bij de lijkschouwing is bevonden dat er op zekere hoogte der slokdarm (naamlijk de *Gastro-cricoidia*?) eene vliezige vernauwing aanwezig was, welke echter niet zoodanig hard was; om de bekwaamheid van den slokdarm zóó te verminderen, dat daardoor, hetzij dan geene zeer *vaste* spijs, dan minstens toch *zeer gemakkelijk* overvloedig vloeibaar voedsel door kon; dat de nieuw gevormde zeer normale faeces (drek), in de ingewanden aanwezig, bewezen dat er nog kort geleden voedsel gebruikt was; terwijl zelfs de sporen van voedsel in het bovenste gedeelte van het darmkanaal aanwezig waren (moetende het microscopisch en chemisch onderzoek uitmaken, *welk* voedsel), en eindelijk, dat er hoegenaamd *geene* afwijkingen bestonden, die het vermoeden zouden kunnen staven, dat hier óf geen voedsel gebruikt was, óf wel dat de voeding op buitengewone wijze zoude hebben plaats gegrepen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 26 December. Nog steeds blijft men het betwijfelen of de Fransche en Engelsche eskaders de Zwarte Zee zijn binnengeloopen. De *Constitutionnel* houdt echter vol dat de vloot troepen den hiertoe betrekkelijken last hebben bekomen en dat de officiële tijding eerst daags zal volgen.

— De *Moniteur* geeft de namen der voorzitters, van den Senaat en het Wetgevend Lichaam, voor de eerste is benoemd den heer Trolong, voor het laatste den heer Billaudt.

1117. Zoolwelds *Giornale de' Indipendence* bijgevoegd
 een meer of minder uitvoerig verslag medegedeeld
 betreffende de opening van een protestantschen tempel
 te Turin. Beide bladen Beijveren zich om deze gebeur-
 tenis voor te stellen, als de echiopische bekrachtiging van
 het godd. oordeel over de christenheid, en de afwijking
 van de Sardinische constitutie aangaan den beginsel
 van godsdienstige vrijheidzaamheid. De *Indipendence*
 laat zich onder anderen dus uit:

De opening van een protestantschen tempel te Turin
in de stad, waar nog onlangs de Jezuïten alyermogend
waren, en waar, bijgevolg, de godsdienstige onover-
draagzaamheid naar hoogste trap had hereikt, is een
feit, welk het schitterendst bewijs oplevert, dat de
vrijheid van eeredienst, de kostbaarste van alle vrij-
heden, in Piemont in waarheid gevestigd is. Daar be-
staat, ieder is vrij God te aanbidden, volgens zijn ge-
weten; ziedaar het groote beginsel, dat gisteren voor
ieder duidelyk was, nu niet meer eenen omtrent kaa-
tholischen stad, een protestantschen tempel te zien ver-
rijzen.

Men zou zich echter zeer bedriegen, wanneer men dit feit wilde beschouwen als een uitwiskel der protestantsche propaganda. Een zoodanige propaganda zou in Italië geenszins vruchten opleveren. En die dit land kent stemt hiermede in, en de bezadigde Protestanten zullen zijn van dit gevoelen. De weinige bekeerlingen, die men heeft kunnen bewerkstelligen dragen een staatkundig karakter van oppositie tegen het hof van Rome en beteekenen niets, beschouwd namelijk uit een godsdienstig oogpunt. Tegen Rome, den schijn aanvaarsch te verontrusten over den voortgang van het protestantismus in Piëmont, gaf het slechts een blik van kwade ironie, want het weet zeer goed hoe het met de zaken gesteld is.

De *Independence Belge* volgt hier haar gewonen recenseertrant. Zij erkent, en het is volkomen overeenkomstig de waarheid, dat de dwalingen van het protestantismus in Italië weinig of geen wortel kunnen schieten, en dat de zoogenaamde bekeeringen, die er van tijd tot tijd plaats hebben door middel van Engelen goud, hoofdzakelijk niets anders zijn dan het gevolg van opstand en verzet tegen den Pauselijken Stoel. Maar hoe kan nu de *Independence* beveeren, *Moniteur*! dat de Romeine Kerk kwader trouw is, als het zich verontrust over het protestantismus? zou moogelijk te vatten zijn, zoo men niet wist dat het Belgisch blad het protestantismus beschouwt als het geschiktste middel om den Pauselijken Stoel te ondermijnen. Vandaar de ijver van het liberale blad voor wat zij godsdienstige verdraagzaamheid noemt, 'twek voor haar niets anders beteekent dan ongehoorzaamheid aan de Kerk. Met regt verzet Rome zich tegen den voortgang van het protestantismus in Italië, want de af-

zwing van het Katholicismus staat daar gelijk met het
plaat nemen in de geleiden der revolutie. En ieder
bewind weet waartoe zulks leidt. Het is dus niet vreemd
dat Rome zich verklaart tegen eene handelswijze die
strekt om het getal harer vijanden te verminderen. Alle
gouvernementen gaan op dezelfde wijze tegen de revolu-
tionairen te werk.

— Voor het eerst sedert 1830 is de middernachtmis in al de kerken van Parijs met open deuren gevierd geworden. Vele jaren was dit niet algemeen het geval. Gisteren avond, ondanks eene hevige koude, waren de kerken van Saint Roche, La Madeleine, Notre Dame de Lorette, kortom alle, met gelovigen overvuld. Velen moesten ten half een ure terugkeren, daar ze in Notre Dame de Lorette geene plaatsen vonden. Het was bekend, dat de beroemde Jenny Roudignon zich zou laten hooren; de toevloed was dan ook ontzettend. Welvoegelijkheid, orde, godvrucht en eerbied heerschten alom; men kan zonder overdrijving de personen die ter kommunie zijn geweest op 8000 schatten

MADRID, 20 Dec. Het budget voor 1854 is bij koninklijk besluit bekend gemaakt en zal nader aan de Cortes ter goedkeuring worden voorgesteld.

ENGLAND.

LONDEN, 26 December. De dagbladen van Petersburg maken met grooten ophef gewag van de overwinning door de Russen bij Akaltschik bevochten. Na de krachtontwikkeling en inspanning der Turken breedvoerig en met groote overdrijving te hebben opgegeven, laat men de volgende zegetoonen:

» Dit gevecht moet als een zeer buitengewoon, ja on-
gehoord wapenfeit worden beschouwd: éene hevige ka-
nonnade gedurende vijf uren, een geweldige vuur van
schroot en uit klein geweer gedurende twee uren, en
eindelijk éene worsteling met blanke wapenen, die vier
uren aanhield onder éene hardnekkige vervolging over
bergen en doorneden terrein, — daartegen kon alleen
de dapperheid en de onvermoeide onverschrokkenheid
der Russische troepen bestand zijn. Dit gevecht bewijst
dat er geen onoverkomelijke hinderpaal bestaat voor de
door het regtzinnig geloof bezielde strijders, die op de
roepstem van hun doorlichtigen monarch de wapens
hebben opgevat voor het geloof, voor den dapperen en
voor het vaderland. Doch er kan immers ook geen hin-
derpaal zijn voor een leger, hetwelk met den monarch
zegt: »Op u, heer, heb ik mijne hoop gesteld: ik wil
in eeuwigheid niet beschaamd worden!»

»Zoover het bekend is, heeft ons verlies in dit laatste gevecht, hetwelk van den opgang der zon tot den ondergang duurde, bestaan uit 40 gesneuvelden en ruim 180 gekwetsten. Het verlies des vijands moet zeer aanmerkelijk zijn: hij heeft meer dan 1000 lijken op het terrein achtergelaten.

De *Times* deelt in zijn Nieuws van Neden mede dat hij van de eerrijke daad, geleverd op 22 October, ten aanzien van de wet op de reformatie, de Lord Chamberlain weder in het kabinet treedt als minister van Binnenlandse Zaken.

— De schach van Perzië heeft zich met eene armee van 10.000 man en 100 stukken geschut, in eene noordelijke rigting op marsch begeven. Engelsche troepen zijn op weg naar de grenzen van Peshawur, om de passage van Cohat te bezetten. De Russen zijn te Khlwa in Tartarije inlandsche krijgs- en hebben Achmetzen vernield.

Volgens berichten uit Cairo van den 15den, hebben de Abyssinische bergbewoners de Turken van Massova en Meuricos (2) verjaagd.

DEUTSCHLAND.

WEEFEN; 24 Dec. De Perzische gezant heeft Konstantinopel verlaten en zich naar Bagdad begeven.

BRULLEN, 25 December. Men schrijft van Wierbaden, dat het gerechtelijk onderzoek van den H.W. Aartschman van Liermburg en diens Ordinaar steeds wordt voortgezet.

— Aan den Baudischen Bevelvoorzitter worden niet slechts
openbaarlijk, maar ook baren wagens: het lezen van
den heiderlijken brief vervuld en verontrust. Onder
anderen is de kantelarij-direkteur Beukert, in wien
woning men een exemplaar van het vlugschrift: „Katholiken
weest op uw hoede! vond, in de gevangenis
geworpen. Door een politie-agent werd toe oed afget-
maagd gezegd: „Leister! Lezer van dat blaafte is geen
kwaad, maar men moet aangeven van wien men, Contraven-
tie. Kortom tot de ellendigste middelen aan de
politie hare toericht om aan de vervolgmacht tegen al wat
Katholiek is, den zuimen tongel te vieren. De Eerw.
Paters Jezuïten moeten nu en wel Zaterdag den 24
dezer het land verlaten. Ook worden te Freiburg per-
sonen in hechtenis genomen die petitiën aan Z. K. H.
den Prins regent hebben doen toekomen.

Te Amsterdam bij C. J. VAN NINCENHUYSEN, Drukker en Uitgever